

щото не разбираме нищо. Ахъ, и азъ да зная, малко да чета, тъй ли бихъ ви говорила Обичамъ ви дѣца, дайте да ви цѣлуна по бѣлитѣ ви челца!

Ал. Ивановъ.

Дѣте и лъвъ.

Единъ приятелъ изъ южна Америка ми разказа слѣдното:

„На едного изъ пришълците се изгуби синъ му. Когато забѣлѣза това, той събра всичкитѣ си съсѣди и въоръжени отидоха да го дирятъ. Скоро тѣ намѣриха пжтечка за въ гората, която ги заведе до една голѣма полянка, на другата страна на която видѣха изгубеното дѣте. То държеше въ ржката си една малка селска кукличка и си мажеше хлѣба съ масло.

Още не настѣпили поляната, тѣ видѣха единъ лъвъ да излиза изъ гората и да отива право къмъ дѣтето. То ни най-малко не се уплаши, а, напротивъ, се затича срѣща му и му подаде хлѣба съ маслото, като му извика: „ежъ кученце!“

Бащата замръзна отъ ужасъ на мѣстото си, не можеше нищо да продума и всѣка секунда чакаше да види дѣтето си разкъсано отъ силното животно. Вмѣсто това лъвътъ се тръшна на гърба си прѣдъ самитѣ крака на дѣтето, дигна си краката нагорѣ и за-